

[Indenrigsministeren]

ser til familiesammenføring navnlig for så vidt angår de tilfælde, hvor den herboende referencen er udlænding uden at være flygtning.

Der er ikke grund til at antage, at det konstaterbare fald i antallet af meddelte familiesammenføringer alene skyldes indførelsen af kravet om, at begge ægtefæller skal være 18 år. Alderskravet er således kun et element af de stramninger, der blev foretaget ved lovændringen i sommeren 1992. Indførelsen af regler i udlændingelovens § 9, stk. 4, om, at man kan kræve, at den herboende ægtefælle dokumenterer at kunne forsørge ansøgeren, udgør en anden stramning.

Spm. nr. S 87

Til *justitsministeren* (15/10 93) af:

Helge Adam Møller (KF):

»Hvad vil ministeren gøre for, at afviste asylansøgere fra Sverige – som via Danmark forsøger at indrejse i Tyskland, men her afvises ved grænsen – hurtigt og uden unødigt bureaukrati kan returneres til Sverige?«

Begrundelse

I en udsendelse i TV Øst torsdag den 14. oktober 1993 kl. 19.30 fremgik bl.a., at politiet i Rødbyhavn næsten daglig modtager et antal i Sverige afviste asylansøgere, som via Danmark forsøger at indrejse i Tyskland, men her afvises og sendes tilbage til Danmark.

Indtil for ca. en måned siden kunne de lokale politimyndigheder – normalt på mindre end et døgn – returnere de afviste udlændinge til de svenske myndigheder.

Med en ændret procedure iværksat af Den Centrale Politiafdeling i København (muligvis på svensk foranledning) er det blevet langt mere tidkrævende at få returneret asylansøgere til Sverige. Ofte må de opholde sig i Danmark i op mod en uge.

Resultatet af dette har ifølge Nakskovs politimester, Poul Erik Schütt, bl.a. været en kraftig belægning af arresterne i Nakskov, Nykøbing F, Maribo og Sydøstsjælland med asylansøgere, der venter på at blive sendt til Sverige. Der har desuden måttet oprettes en ekstra institution til asylansøgere på Rødbygård for at aflaste de lokale arrester.

Foreløbigt svar (27/10 93):

Justitsministeren (Erling Olsen):

Justitsministeriet har anmodet rigspolitietschefen om en udtalelse til brug ved besvarelsen af spørgsmålet.

Når udtalelsen foreligger, vil jeg vende tilbage til sagen.

Spm. nr. S 123

Til *statsministeren* (22/10 93) af:

Holger K. Nielsen (SF):

»Vil regeringen forpligte sig til at fremsætte nye forslag til nedbringelse af arbejdsløsheden, hvis denne – mod regeringens forventning – ikke falder med mindst 20.000 i løbet af næste år?«

Begrundelse

Regeringen vil ifølge Børsens Nyhedsmagasin den 22. oktober 1993 forpligte sig til at stramme finanspolitikken, såfremt »regeringens økonomiske politik mod egen forventning eller på grund af udviklingen i udlandet skulle slå fejl«. Angiveligt skulle det være udtryk for en ansvarlig økonomisk politik.

Efter SF's opfattelse er det – pænt sagt – på grænsen af det ansvarlige at operere med en forventet arbejdsløshed på hele 330.000 næste år. Hvis regeringens økonomiske politik slår fejl, vil arbejdsløsheden blive endnu højere. I den situation tilkendegiver regeringen, at den vil stramme finanspolitikken, hvilket ikke kan undgå yderligere at forøge arbejdsløsheden.

I den situation forudsætter økonomisk – og menneskelig – ansvarlighed, at der gennemføres andre tiltag, der effektivt kan formindske arbejdsløsheden. Det må derfor formodes, at regeringen planlægger at gennemføre sådanne tiltag samtidig med den hypotetiske finanspolitiske stramning. Det vil være nyttigt at få bekræftet denne formodning, også for at sende et meget vigtigt signal til de arbejdsløse og de mange, der frygter arbejdsløsheden.

Svar (4/11 93):

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Nedbringelse af ledigheden står øverst på regeringens dagsorden.

Regeringens økonomiske politik er derfor rettet mod den størst mulige nedbringelse af ledigheden på både kortere og længere sigt, og